Riksidrottsförbundet

Strategi för Idrottsrörelsens arbete i områden med socioekonomiska och föreningsidrottsliga utmaningar 2026–2027

Innehållsförteckning

1. Inledning 1
1.1 Bakgrund 1
Lärdomar utifrån forskning, utvärdering och tidigare erfarenheter 1
1.2 Nuläge 3
2. Inriktning för arbetet under verksamhetsperiod 2026–2027 4
3. Bilaga 1 - Kartläggning och analys 8
4. Bilaga 2 - Principer 11

1. Inledning

Regeringen presenterade i budgetpropositionen den 8 november 2022 ett stöd för arbete i det polismyndigheten benämner som utsatta områden[1] omfattande 100 miljoner kronor årligen för de tre åren (2023–2025). I januari 2023 fattade Riksidrottsstyrelsen (RS) beslut om strategin för ”ökad idrottslig närvaro i prioriterade områden” som gäller under den aviserade tidsperioden. Arbetet bedrivs under namnet Idrottsklivet. Parallellt har Riksidrottsidrottsförbundet också tilldelats 14 miljoner kronor årligen att fördela till de 19 RF-SISU distrikten för att stötta föreningar i segregerade områden.

I regleringsbrevet för 2025 tilldelade regeringen ett stöd till idrottsrörelsen som möjliggör en fortsatt utveckling av arbetet i både utsatta och segregerade områden efter 2025. Med ett bibehållet stöd uppstår ett behov av en uppdaterad strategi som tar sikte på idrottsrörelsens samlade insatser i områden med socioekonomiska och föreningsidrottsliga utmaningar[2], inklusive men inte begränsat till utsatta områden.

Strategin möjliggör för idrottsrörelsen att under 2026–2027 skapa ett än mer sammanhållet arbete och att sprida de erfarenheter och arbetssätt som hittills utvecklats och varit framgångsrika inom ramen för Idrottsklivet. Arbetet är en del av idrottsrörelsens långsiktiga strategi och kommer att knyta an till målen i Svensk Idrott 2035.

1.1 Bakgrund

Idrottsrörelsen strävar mot att medlemmarna speglar befolkningen i Sverige. Att möjligheterna att träna, tävla och engagera sig i en förening inte är beroende av individens ekonomiska förutsättningar eller var hen bor. Analyser av idrottsrörelsens verksamhet visar tydligt att så inte är fallet idag. Det finns en tydlig korrelation mellan olika områdens socioekonomiska status och deltagandet i föreningsidrott. Enkelt sammanfattat, i områden med goda socioekonomiska förutsättningar finns mycket föreningsidrott i form av både föreningar och idrottsaktiviteter och det omvända gäller i områden med socioekonomiska utmaningar, se bilaga 1.

Sedan 2015 har idrottsrörelsen arbetat med ett omfattande integrations- och inkluderingsarbete vilket möjliggjorts av särskilt riktade anslag. Initialt var det resurser för att inkludera nyanlända och asylsökande i verksamheten och bidra till en meningsfull vardag.

Lärdomar utifrån forskning, utvärdering och tidigare erfarenheter

Inför starten av Idrottsklivet genomfördes en sammanställning av forskning, utvärdering och idrottsrörelsens tidigare arbete i liknande områden. Den ligger till grund för den strategi som togs fram inför 2023 och kommer fortsatt att vara viktigt i det långsiktiga arbetet.

Sammanställningen visar att idrottsrörelsen inte kan lösa det samhällsproblem som den socioekonomiska segregationen utgör, men om detta arbete lyckas kan det bidra till att motverka de negativa effekterna av ett segregerat samhälle. Det de föreningar som finns i och i närheten av de områden där föreningsidrotten är som svagast behöver är först och främst personellt stöd. Därför är det viktigt att använda resurserna till att förstärka både SF och RF-SISU distrikten med kompetenta personer och gärna med lokalkännedom för att stötta föreningarna i sin utveckling. Det kan handla om stöd till rekrytering, förbättra

föreningskunskapen eller utbilda framtida ledare. En avgörande faktor är att visa att man tror på de boende i områdena, att de får ansvar, inflytande och görs delaktiga. Erfarenheten säger att det personella stödet till föreningarna är prioriterat och behöver finnas över tid. Som komplement behöver även medel finnas direkt till föreningarna för att stärka sin verksamhet.

Resurser i form av pengar är en viktig förutsättning för att arbetet med områdena ska lyckas. Minst lika viktigt är att arbetet baseras på kunskap om hur arbetet bör gå till för att bli framgångsrikt. Sådan kunskap har börjat byggas upp genom olika utvärderingar[3], forskning[4] och beprövad erfarenhet hos de som deltagit i de senaste årens arbete, men behöver fortsätta utvecklas.

En utmaning i arbetet är att få effekt som består över tid. Det finns en risk att det byggs upp verksamhet och föreningsstrukturer som blir alltför beroende av stödet som skjuts till. Målet är att föreningsidrotten i områdena stärks till den grad att den kan stå på egna ben och klara sig med de ordinarie stöd som erbjuds. En annan utmaning är att de områden vi pratar om, i motsats till hur de ibland beskrivs, är heterogena. Detta gäller inte bara vilka människor som bor där, utan även sådana kontextuella förutsättningar för arbetet som huruvida kommunen bedriver ett arbete i samma riktning, och hur det i så fall ser ut, och vilka andra aktörer (exempelvis andra civilsamhällesorganisationer, bostadsbolag och myndigheter) som är verksamma lokalt. Sammantaget gör detta att det är svårt att skapa metoder och arbetssätt som kan tillämpas och bli framgångsrika överallt.

Resultatet av de analyser som presenterats i denna text ska också ses och förstås i ljuset av hur den socioekonomiska boendesegregationen ser ut i Sverige idag, och vad den innebär för de människor som drabbas hårdast av den. Forskningen visar att boende områden med socioekonomiska utmaningar har sämre livsmöjligheter sett till skolresultat, utbildningsnivå, möjligheter på arbetsmarknaden, hälsa och levnadsvanor.[5] Känslan av socialt utanförskap är också större hos unga i dessa områden,[6] och ideella föreningar upplever att de har sämre villkor och är mer beroende av offentliga medel än i andra områden.[7] Detta innebär att flera samhällssektorer tillsammans misslyckats med att skapa jämlika förutsättningar för barn och ungdomar som växer upp i Sverige, vilket också skapar särskilda utmaningar för föreningsidrotten. Sammantaget behöver idrottsrörelsen därför anpassa arbetssätt och samverkansformer för att tillsammans med samhället i stort skapa en mer inkluderande idrottsrörelse – och i förlängningen ett mer inkluderande Sverige.

Slutligen ligger det i sakens natur att det inte är tillräckligt att tillämpa för idrottsrörelsen traditionella metoder om idrottsrörelsen ska nå framgång i arbetet med områdena, eftersom dessa inte varit tillräckliga för att förhindra den utveckling som lett till det läge vi nu befinner oss i. Detta innebär att det kan behövas inslag av nytänkande i arbetet för att stärka föreningsidrotten i de områden där den är svagast etablerad, men också av självrannsakan och utveckling av idrottsrörelsens funktions- och stödstrukturer i stort.

1.2 Nuläge

Idag bedrivs arbetet utifrån två verksamhetsområden:

- Idrottsklivet – riktad satsning för att öka idrottens närvaro i de områden som Polismyndigheten klassificerar som utsatta.
- Segregerade områden – insatser för idrott i områden med socioekonomiska och föreningsidrottsliga utmaningar.

Båda verksamheter har ett gemensamt syfte: att ge fler barn och unga möjlighet att delta i föreningsidrott. Däremot skiljer sig deras organisatoriska förutsättningar och genomförande. Den långsiktiga ambitionen är att dessa arbeten successivt vävs samman för att skapa ett mer enhetligt och hållbart arbete.

Idrott i segregerade områden

Sedan 2017 har idrottsrörelsen haft 14 miljoner kronor per år för ”särskilda insatser för idrott i segregerade områden”. Med dessa medel som resurs har RF-SISU distrikten utvecklat arbetssätt och riktat insatser mot ett antal områden, till viss del utsatta områden men numera framför allt andra områden med socioekonomiska och föreningsidrottsliga utmaningar. Arbetet i segregerade områden bedrivs genom de 19 RF-SISU distrikten och möjliggör stöd till föreningar i de områdena för att stärka idrottslig närvaro. Distrikten har haft möjlighet att sätta formerna och organiseringen för den lokala praktiken på egen hand men där en central utgångspunkt har varit att bedriva arbetet med samma syfte och målsättning som arbetet inom Idrottsklivet, dock utan särskild organisering eller krav på samverkan med SF. Sammantaget har arbetet gett ökad kunskap genom utvärderingar, forskning och beprövad erfarenhet. Lärdomar som tagits med in i arbetet framåt.

Idrottsklivet – idrottsrörelsens arbete i utsatta områden

Sedan 2023 driver RF med hjälp av de beviljade medlen den särskilda satsningen Idrottsklivet. Idrottsklivet syftar till att stärka föreningsidrotten med målet att fler barn och unga ska ha möjlighet att delta. Arbetet är riktat till de områden polismyndigheten benämner som utsatta. 14 specialidrottsförbund har efter ansökan beviljats medel för att delta i arbetet och genom sin idrott bidra till Idrottsklivets övergripande mål. Därutöver har 11 RF-SISU distrikt tilldelats medel för att samordna arbetet lokalt och för att stötta idrottsföreningar utanför de 14 SF. Dessa RF-SISU distrikt har minst ett av områdena från polisens lista. En styrka har varit den erfarenhet som sedan tidigare finns lokalt och det engagemang som finns i landets idrottsföreningar. Tack vare det har många aktörer involverats och visar på möjligheterna med idrottens samlade kraft.

Ambitionen med Idrottsklivet är hög och utgår ifrån en strategi byggd på tidigare forskning och erfarenheter. Arbetet har organiserats på ett för idrottsrörelsen nytt sätt med målet att i första hand rikta resurserna dit där det gör mest nytta och nära samverkan mellan aktörer på alla nivåer. Genom att prova nya arbetssätt, öka förståelsen för målgruppen samt utveckla nya former för idrott vill man kunna bidra till att utveckla hela idrottsrörelsens förmåga att öppna upp ytterligare för underrepresenterade målgrupper. Arbetet följs av RF på nära håll genom både dialoger, dokumentation och forskning.

2. Inriktning för arbetet under verksamhetsperiod 2026–2027

Syfte

Syftet med arbetet är att stärka föreningsidrotten i angivna områden för att främja inkludering, öka trygghet samt bidra till det brottsförebyggande arbetet. Arbetet ska ses som ett sätt att förstärka idrottsrörelsens långsiktiga arbete med Svensk idrott 2035 och bedrivas utifrån ett långsiktigt hållbarhetsperspektiv.

Mål

Målsättningen är att:

- Öka antalet personer, främst barn och unga, som bor i angivna områden som deltar i föreningsledd idrottsverksamhet
- Öka tillgång till stabil idrottsverksamhet i de angivna områdena
- Öka antalet ledare som verkar i angivna områden
- Bidra till en meningsfull och aktiv fritid för fler barn och unga

Målgrupper

- Barn, ungdomar och i förekommande fall vuxna bosatta i angivna områden.
- Ledare i aktuella föreningar.

2026–2027: Vidareutveckling, implementering och kunskapsspridning

Under kommande tvåårsperiod kommer det pågående arbetet med Idrottsklivet i utsatta områden främst att fokusera på vidareutveckling av nya metoder, koncept och lyckosamma samarbeten både inom och utanför idrotten, säkerställande av hållbara resurser i förening samt spridning av kunskap och erfarenhet till hela idrottsrörelsen. Detta kommer även fortsättningsvis kräva särskilda resurser till både SF och RF-SISU distrikt och fortsatt en organisering med nära samverkan både inom och utanför idrottsrörelsen.

Det fördjupade utvecklings- och uppföljningsarbetet som bedrivs idag i utsatta områden är tänkt att under perioden kunna bidra till utveckling av arbetet i områden med socioekonomiska och föreningsidrottsliga utmaningar i hela landet, främst genom utbyte mellan RF-SISU distrikt och specialidrottsförbund men också genom att implementera de arbetssätt och verktyg som utvecklats under 2023–2025. Implementeringen kommer att ske succesivt under verksamhetsperioden och anpassas efter de förutsättningar och resurser som finns att tillgå.

Vissa sökbara medel kommer att avsättas för ett begränsat antal SF som vill delta i arbetet. Inriktning för de insatserna kommer framförallt att handla om kartläggningsarbete,

kompetenshöjning samt pilotinsatser i förening och gäller i första hand SF som redan idag har förening i eller i närheten av något av angivna områden.

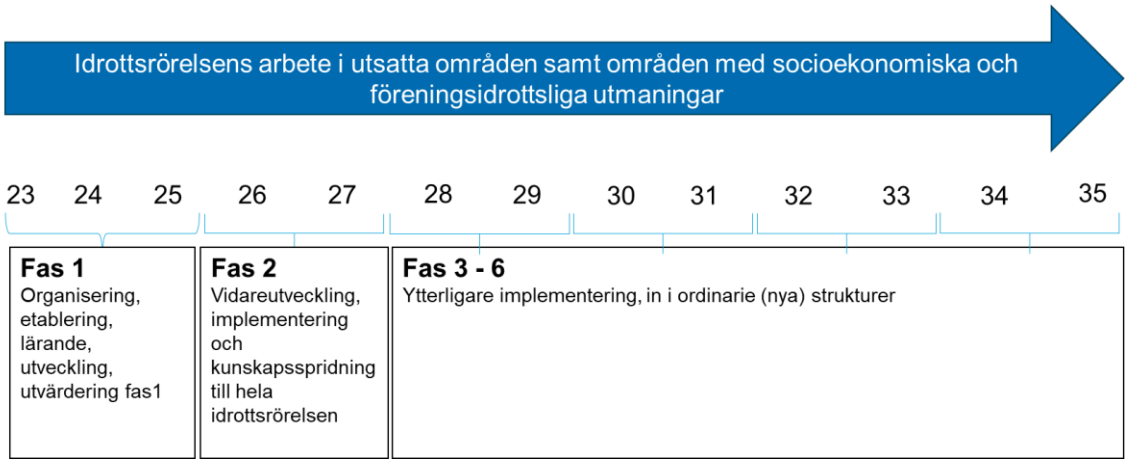

Principer för arbetet

Idrottsrörelsen har en möjlighet att förbättra jämlikheten och att inkludera fler av dem som inte deltar i föreningsledd verksamhet idag. Det är ett arbete som kräver stora insatser och en god samverkan. Då det dessutom är områden där idrotten tillsammans med övriga samhället haft svårare att få fäste i krävs ett väl samordnat och kunskapsbaserat arbete. Det är av största vikt att de insatser som görs baseras på de resultat och lärdomar som forskning på området visat.

Arbetet ringas därför in av ett antal principer som utgörs av utgångspunkter respektive arbetssätt. Principerna ska vara vägledande för arbetet och fungera både som guidning för hur arbetet ska planeras likväl som hur medel ska fördelas.

Utgångspunkter:

- Stabila föreningar
- Långsiktighet och hållbarhet över tid
- Rättviseperspektiv
- Delaktighet, inflytande och inkludering
- Eftersträva samsyn

Arbetssätt:

- Samverkan, lokal kännedom och närvaro
- Kompetenshöjning av idrottsrörelsen
- Kreativitet och nytänkande
- Kanalisera stöd till de med kapacitet och vilja att förändra

Principerna ses i sin helhet i bilaga 2.

Organisering och roller

Arbetet i utsatta områden kommer även fortsatt vara prioriterat och tilldelas en större andel av de samlade resurserna. Organiseringen inom Idrottsklivet i utsatta områden kommer därför att fortlöpa som tidigare med en nära samverkan både nationellt mellan RF, specialidrottsförbund och RF-SISU distrikt utifrån den rollbeskrivning som beskrivs nedan samt lokalt i angivna områden.

Utifrån de erfarenheter och utvärdering som summerar arbetet i utsatta områden under perioden 2023–2025 kommer valda delar av formerna för organisering att implementeras även i andra berörda områden men anpassat utifrån de resurser som finns att tillgå.

Alla 19 RF-SISU distrikt kommer fortsatt att vara viktiga aktörer i den lokala samordningen med god lokalkännedom och kontaktnät. De SF som medverkar i arbetet förväntas ta ansvar för ett brett och målinriktat arbete i utvecklingen av sin idrott.

Rollbeskrivning – Idrottsklivet i utsatta områden

För att nå uppsatt syfte och mål koordineras arbetet även fortsatt lokalt av RF-SISU distrikten med stöd av samordning och uppföljning hos RF/SISU riks.

De SF som medverkar i arbetet förväntas ta ansvar för ett brett och målinriktat arbete för att sammantaget åstadkomma en reell förändring och utveckling av sin idrott.

Genom samverkan mellan RF-SISU distrikt och SF är det gemensamma målet att tillsammans stötta de föreningar som finns i och i närheten av angivna områden med föreningens och områdets bästa i fokus. Ett samarbete som kräver både god kommunikation och förståelse för varandras roller.

Representanter från SF, RF-SISU distrikt och riks ingår fortsatt i ett nätverk där man byter erfarenheter, utvecklar och samordnar arbetet tillsammans så att man kompletterar varandra.

Det finns fortsatt ett behov av höjd kunskap och kompetens. Därför är uppföljning, analys och kompetenshöjande insatser fortsatt viktigt i RFs roll att samordna och leda arbetet framåt.

RF-SISU distrikt

- Koordinerar arbetet lokalt och regionalt.
- Säkerställer att samtliga föreningar som vill, oavsett SF, och finns i angivna områden får möjlighet att utvecklas och bidra.
- Stödjer i att stärka föreningskunskapen och initiera folkbildningsverksamhet för ökad delaktighet.
- Ingår i nätverk med SF som deltar i arbetet.
- Håller ihop samverkan med lokala aktörer utanför idrottsrörelsen.

SF

- Ansvarar för den egna idrottens utveckling
- Stödjer IF att genomföra aktiviteter och i administration.
- Stödjer IF i rekrytering av ledare
- Utbildar ledare
- Stödjer IF i rekrytering av aktiva, främst barn och unga, i angivna områden.
- Ingår i nätverk med RF- SISU distrikt som deltar i arbetet.

Riksidrottsförbundet

- Samordnar nätverk
- Fördelar ekonomiska stöd.
- Följer upp SF och RF-SISU distrikt, insatser och ekonomi, samt effekter av satsningen.
- Genomför kunskapshöjande insatser.
- Samordnar FoU-arbetet.
- Samordnar och stödjer kommunikationen.

3. Bilaga 1 - Kartläggning och analys

Enligt idrottsrörelsens övergripande mål ska medlemmarna i idrottsrörelsen spegla befolkningen i Sverige. Möjligheterna att träna, tävla och engagera sig i en förening är inte beroende av individens ekonomiska förutsättningar eller var individen bor. Idrottsrörelsen har en bra bit kvar till detta och tillgången till föreningsidrott varierar. Det visar inte minst den geografiska analys som RF gjort utifrån regionala statistikområden (RegSO) och LOK-aktiviteterna. Syftet med analysen är att undersöka vilka barn och ungdomar i Sverige som deltar – och vilka som inte deltar – i föreningsidrotten, utifrån var de bor.

Analysen bygger på förteckningen över de barn och ungdomar som deltog i minst en idrottsaktivitet för vilken en idrottsförening sökte och erhöll statligt LOK-stöd år 2021. Totalt omfattar förteckningen 920 162 individer. Uppgifter om antal invånare per 2020-12-31 för alla RegSO-områden har inhämtats från SCB. De invånare som SCB inte kunnat koppla till ett RegSO-område (motsvarande cirka 1,5 promille) har exkluderats. Som mått på befolkningens socioekonomiska standard i RegSO-områdena används ett ”socioekonomiskt index”. Detta index togs på uppdrag av regeringen fram av SCB och Delmos år 2021, och syftar till att belysa hur olika områden förhåller sig till varandra avseende socioekonomisk standard. Indexet baseras på tre indikatorer som avser inkomst, utbildning respektive arbetsmarknadsposition. Indexet ger alla områden ett värde mellan 0 och 100, där ett högt värde innebär låg socioekonomisk standard och vice versa. Baserat på indexet har SCB/Delmos även definierat följande fem områdestyper:

- Områdestyp 1 – Områden med stora socioekonomiska utmaningar (158
- områden)
- Områdestyp 2 – Områden med socioekonomiska utmaningar (289 områden)
- Områdestyp 3 – Socioekonomiskt blandade områden (847 områden)
- Områdestyp 4 – Områden med goda socioekonomiska förutsättningar (1 763
- områden)
- Områdestyp 5 – Områden med mycket goda socioekonomiska förutsättningar
- (306 områden)

I Figur 1 har de 3 363 RegSO-områdena plottats ut utifrån antal LOK-deltagare och det socioekonomiska indexet.

Figur 1. RegSO-områden utifrån LOK-deltagare* och socioekonomiskt index**

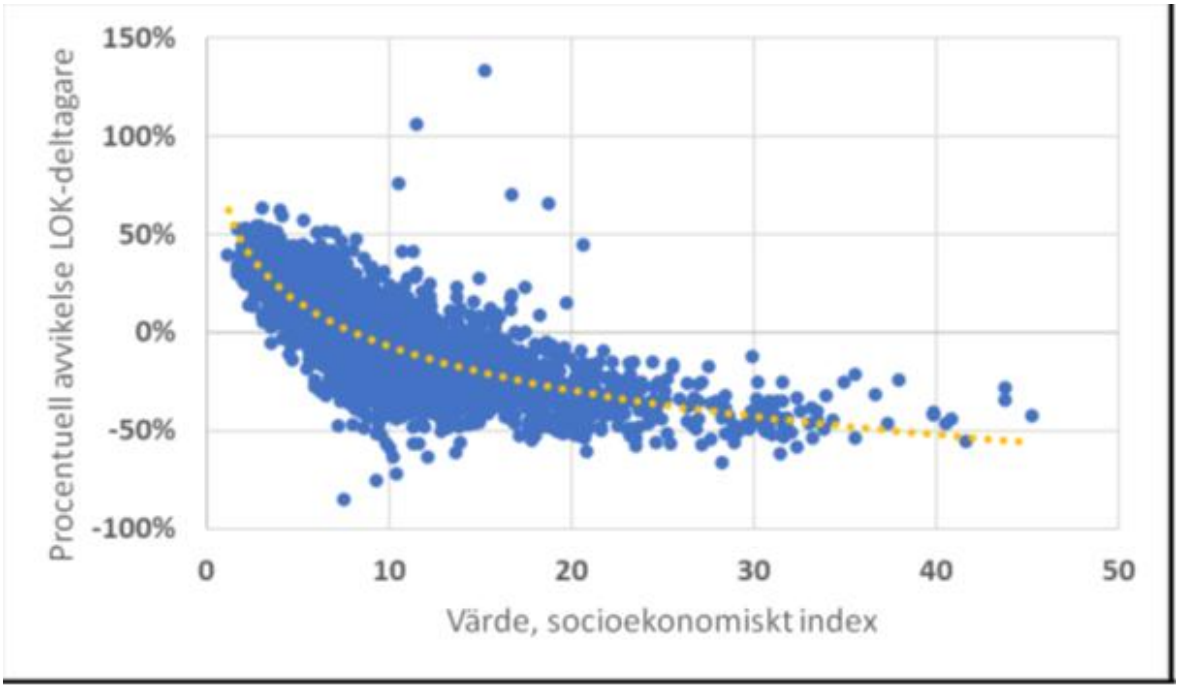

*Den procentuella avvikelsen mellan förväntat och faktiskt antal LOK-deltagare, år 2021. Det förväntade

antalet baseras på antal LOK-deltagare i olika åldersgrupper (7–12, 13–16, 17–20 och 21–25) totalt sett samtbefolkningsstrukturen i respektive område.

**Värdet för SCB/Delmos socioekonomiska index, år 2020.

Figur 1 illustrerar ett tydligt samband som innebär att områden med relativt god socioekonomisk standard (låg värde för det socioekonomiska indexet) ofta har ett överskott av LOK-deltagare (positiv procentuell avvikelse). De 167 områden med bäst socioekonomisk standard hade alla ett överskott av LOK-deltagare. Omvänt har områden med relativt dålig socioekonomisk standard ofta ett underskott av LOK-deltagare. De 197 områden med sämst socioekonomisk standard hade alla ett underskott av LOK-deltagare. I Figur 2 blir sambandet ännu tydligare. Där har områdena aggregerats utifrån områdestyp, och avvikelsen avseende LOK-deltagare visas separat för flickor och pojkar.

Figur 2. Överskott/underskott av LOK-deltagare* per områdestyp, år 2021

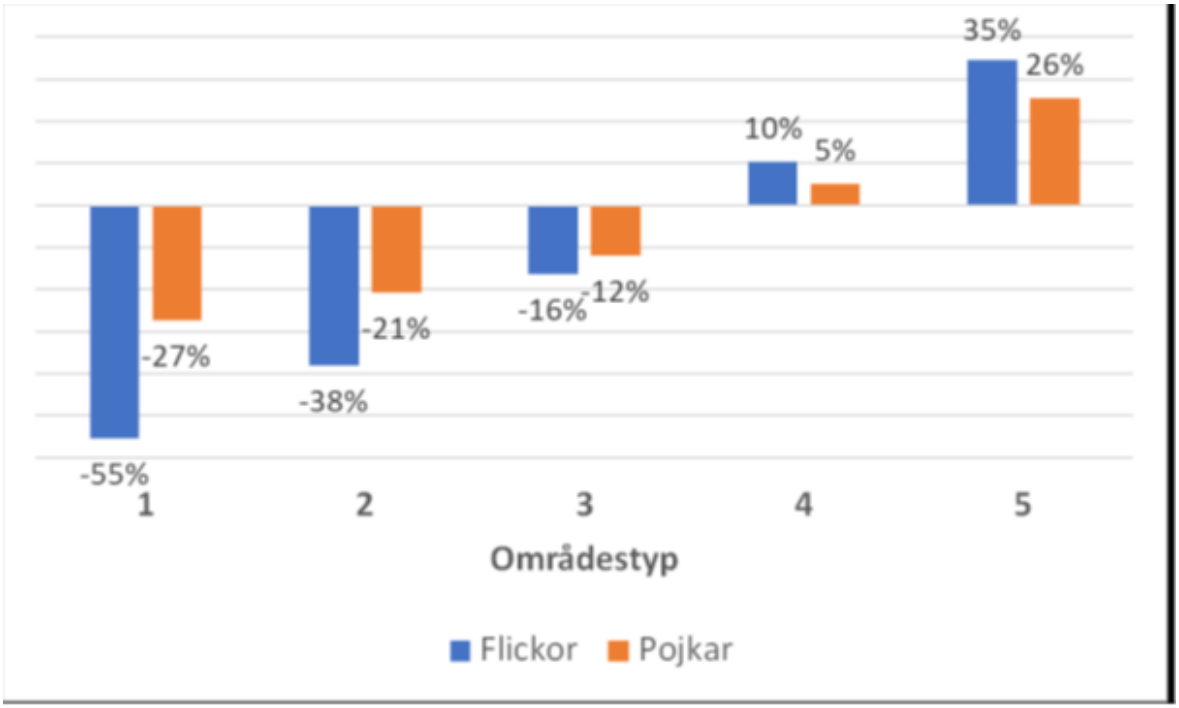

*Den procentuella avvikelsen mellan förväntat och faktiskt antal LOK-deltagare 2021.

Figur 2 visar att områden av områdestyp 1, 2 och 3 tillsammans har ett underskott av LOK-deltagare, medan områden av områdestyp 4 och 5 har ett överskott. Sambandet kan beskrivas som linjärt; ju bättre socioekonomiska förutsättningar desto fler LOK deltagare. Det kan också utläsas att skillnaderna mellan områdestyperna är särskilt stora för flickorna. I områden med stora socioekonomiska utmaningar (områdestyp 1, 158 till antalet) är underskottet av LOK-deltagande flickor 55 procent; här ”saknas” alltså mer än varannan flicka i föreningsidrotten jämfört med hur det ser ut i riket totalt sett.

4. Bilaga 2 - Principer

Principerna är uppdelade i utgångspunkter och arbetssätt.

UTGÅNGSPUNKTER

Stabila föreningar

För att kunna öka den föreningsidrottsliga närvaron i angivna områden är en självklar förutsättning att det finns stabila och väl fungerande föreningar i eller i närheten av dessa områden. Det är i förening som verksamheten bedrivs och där medlemmar engagerar sig. Stöd till föreningen i struktur och utveckling är viktiga insatser för att kunna möjliggöra hållbar idrottsverksamhet och bidra till att öka inkludering av underrepresenterade grupper.

Långsiktighet och hållbarhet över tid

I många av de angivna områdena har projekt kommit och gått genom åren vilket tenderar leda till att luften går ur arbetet när projektpengarna är slut. Även om finansieringsmodellen med tidsbegränsade projekt kvarstår krävs ett mer långsiktigt arbete från idrottsrörelsen. Idén är att gå från projekt till program där programmet ska präglas av uthållighet med en långsiktig tanke vid användningen av resurser och vid val av insatser. Det krävs tålamod och långsiktighet för att motverka det utanförskap som präglar angivna områden.

Rättviseperspektiv

Delaktighet i en idrottslig gemenskap är en del av idrottsrörelsens kärna. Det är därför angeläget att insatserna inte motiveras eller legitimeras utifrån eventuella nyttoargument. Inkluderingsarbetet ska alltså inte motiveras med att exempelvis etnisk mångfald tillför något till den egna verksamheten. Alla ska ha tillgång till bra idrott.

Delaktighet, inflytande och inkludering

Arbetet ska genomföras för att göra de målgrupper som vi i mindre utsträckning når idag, delaktiga och inflytelserika på alla nivåer inom idrottsrörelsen. I arbetet är förhållningssättet oss, snarare än ett "vi" och ett "dom" och idrottsrörelsen formulerar problem, lösningar och strategier tillsammans med de människor som bor i angivna områden. Här blir folkbildningen viktig som metod och arbetssätt, inte minst vad gäller föreningsutveckling som skapar stabila och hållbara föreningar.

Eftersträva samsyn

Arbetet i de angivna områdena ska ses som en självklar del av idrottsrörelsens utveckling i linje med idrottsrörelsens övergripande strategi. Arbetet står inte i motsats till en kärnverksamhet utan är ett arbete som i förlängningen - om det tas på allvar - kan ge idrottsrörelsen en skjuts mot de gemensamma strategimålen. En parallell effekt blir att idrottsrörelsen hjälper samhället att motverka effekterna av ökande segregation och ojämlikhet.

ARBETSSÄTT

Samverkan, lokal kännedom och närvaro

Ett framgångsrikt arbete kräver samverkan mellan flera parter. Förutom RF/SISU, SF och dess föreningar blir aktörer som kommuner, skolor, Polismyndigheten, bostadsbolag, företag och övriga civilsamhället viktiga. Det är avgörande att det finns stabila och välfungerande föreningar i angivna områden liksom personer som har lokal kännedom och besitter relevant kulturellt och symboliskt kapital. Dessa “brobyggare” är många gånger avgörande för arbetets framgång.

Kompetenshöjning av idrottsrörelsen

Den generella kunskapen om inkludering och segregation behöver höjas inom idrottsrörelsen. Även om strävan är att bli mer inkluderande finns det annars en risk att förstärka snarare än att motverka en "vi-och-dom-mentalitet". Arbetet inom angivna områden ger idrottsrörelsen en möjlighet att titta inåt på sig själv för att synliggöra och beskriva normen snarare än fokusera på avvikande grupper. För att stärka arbetet ser vi lärande och kunskapsinhämtning som en viktig del i utveckling och för spridning till hela idrottsrörelsen.

Kreativitet och nytänkande

Föreningsmodellen är ofta okänd för delar av målgrupper i de angivna områdena. Det är därför angeläget att hitta nya sätt att beskriva och skapa förståelse för modellen. Detsamma gäller förståelsen för och kommunicerandet av det ideella ledarskapet vars innebörd inte får ses/kommuniceras som självklart. Nytänkande krävs även gällande skapandet av rum och platser som underlättar en första kontakt med föreningsverksamheten.

Kanalisera stöd till de med kapacitet och vilja att förändra

Stödet till förändring kan göra stor skillnad om det matchas med föreningar och förbund som är bärare av motsvarande sociala strävanden. Effekten blir större om de som har kapacitet och vilja att verka för inkludering och jämlikhet inom idrotten tar del av stödet, snarare än om det går till verksamheter utan den typen av ambitioner.